

Arrest

nr. 321 264 van 6 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat I. SWERTS, die *loco* advocaat C. VAN CUTSEM verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) mei 2000.

1.2. Verzoekster dient op 17 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 24 juni 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 26 augustus 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten, tot de Asharaf clan te behoren en moslim te zijn. U bent geboren op 18 mei 2000 in Shiikh in het district Jamame in de regio Lower Juba. U verklaart daar uw hele leven te hebben gewoond tot het ogenblik dat u naar België kwam. U verklaart in Somalië nooit naar school te zijn gegaan maar ging wel gedurende twee à drie jaar naar de Koranschool. Voorts heeft u in Somalië nooit gewerkt.

Uw vader heet Y.D.A.. Hij verdween daags na uw vertrek in de vierde maand van 2022 en werd meegenomen door al Shabaab (AS). Uw moeder heet H.A.J.. Zij verblijft nog in Jamame bij uw oom genaamd H.A.. Met hen had u nog laatst zes maanden voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 24 juni 2024 contact. U heeft één zus genaamd S.Y.D.. Zij werd in 2014 meegenomen door AS om met een lid van AS gedwongen te huwen. U heeft één broer genaamd K.Y.D.. Hij werd ook in 2014 vermoord door AS omdat hij zich ertegen verzette dat Shabcan gedwongen werd meegenomen door AS. U bent tot op heden niet gehuwd maar heeft samen met een man genaamd A.S.J. hier in België een zoon, geboren op 26 april 2024 en genaamd M.Y.D.

Een lid van AS genaamd O. verzocht uw vader om met u te trouwen. Uzelf wou dat niet en ook uw vader weigerde dit. Daarop beschuldigde het AS-lid uw vader ervan tegen de religie te zijn. Daags nadien kwamen er vier gemaskerde mannen naar jullie huis op het moment dat uw vader en moeder niet thuis waren. O. kwam daarbij in jullie huis en verkrachtte u daarbij gewelddadig. Op dat moment kwam uw vader thuis en ging hij uiteindelijk akkoord om O. met u te laten trouwen. Daarop vertrok O. uit het huis en zei de volgende ochtend terug te komen. Daarop belde uw vader uw oom om alles te vertellen en u naar uw oom te sturen om u in veiligheid te brengen. Daarop vertrok u uit het dorp richting Jamame naar Mogadishu. Onderweg naar Mogadishu werd uw oom opgebeld met het nieuws dat uw vader werd meegenomen door AS.

U vertrok uiteindelijk uit Somalië aan het einde van de vierde maand in 2022. U vertrok vanuit Mogadishu met het vliegtuig, maakte een tussenstop in Turkije en kwam uiteindelijk aan in België op 16 mei 2022, waar u op 17 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u een medisch attest voor van vrouwelijke genitale verminking (VGV) (1) en een medisch attest waarin wordt vastgesteld dat u een aantal littekens hebt en in verband met psychologische problemen (2). Tot slot legt u ook de geboorteakte van uw zoontje voor (3).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand (zie administratief dossier, groene map, nr. 2), moet er op worden gewezen dat in dit attest wordt aangegeven dat u verklaarde te lijden aan nachtmerries, slaapproblemen, depressieve- en angstproblemen en migraine. Nergens werd echter aangegeven in welke mate en op welke manier deze problemen op u van toepassing zijn, noch in welke mate zij uw cognitieve capaciteiten zouden beïnvloeden. Er dient ook te worden opgemerkt dat het attest geen melding maakt van verdere psychologische opvolging die zou hebben plaatsgevonden. Bovendien blijkt na lezing van uw verklaringen zowel op de DVZ als tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, dat u op genoegzame wijze over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. U was in staat het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en antwoorden te formuleren. U laat bovendien na in concreto aan te tonen dat, waar of op welke wijze uw psychische problematiek uw verklaringen zou hebben beïnvloed. U haalde ook bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming zelf geen procedurele noden aan. Evenmin stelde de DVZ dergelijke noden vast in uwen hoofde (vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, 24 juni 2022).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

*Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).*

*Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).*

*In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.*

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, pagina 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt effectief afkomstig te zijn uit het dorp Shiikh in het district Jamame in de provincie Lower Juba en biedt u geen zicht op uw werkelijke herkomst. Uw kennis over het lokale leven, de lokale clans, de meest recente natuurrampen en de politieke situatie in uw regio is te beperkt om te concluderen dat u er hebt verbleven.

Eerst en vooral werd u gevraagd uw woonplaats Shiikh te beschrijven. Daarop verklaarde u dat het een kleine plaats is waar weinig mensen wonen en het een nomadische woonplaats met landbouw is. Gevraagd naar belangrijke plaatsen waar u woont, kwam u niet verder dan te verwijzen naar de kleine moskee genaamd Quba. Gevraagd of er buiten de moskee, de Koranschool die u vermeldde en die ene winkel nog andere belangrijke plaatsen waren, kwam u opnieuw niet verder dan te verklaren dat dat alles was en verwees u enkel nog naar huizen van mensen (CGVS, pagina 8). U werd dan gevraagd naar de omliggende dorpen, waarop u er wel een aantal opsomde (CGVS, pagina 8) maar de informatie die u kon geven over uw dorp en omliggende regio blijft desalniettemin erg beperkt. U verklaarde nooit in de dorpen geweest te zijn omdat AS daar de macht had en meisjes niet alleen mochten reizen of ergens naartoe gaan zonder een mannelijk familielid (CGVS, pagina 8). Er werd u nog de vraag gesteld of er dichtbij waar u woonde een rivier stroomde, waarop u zei van niet. Ook dat is echter uiterst opmerkelijk, daar de Juba rivier langs Jamame stad loopt (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 1), de rivier volgens beschikbare informatie op ongeveer 10 km van uw dorp lag (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 1) en de rivier volgens beschikbare informatie soms uit haar oevers trad (zie hieronder). Gelet op het feit dat uw familie haar inkomsten haalde uit de landbouw (CGVS, pagina 8) en de aanwezigheid van een rivier in de nabije omgeving als mogelijke waterbron, die nota bene soms buiten haar oevers trad, is het niet aannemelijk dat u geen weet heeft van een belangrijke rivier die zou stromen op enkele kilometers van uw dorp (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 1).

Voorts dient opgemerkt dat uw kennis over de aanwezigheid van uw eigen clan in de regio van Jamaame alsook aanwezigheid van andere clans aldaar te beknopt en zelfs foutief is om aan te nemen dat u daar hebt verbleven.

U verklaarde dat u tot de Asharaf clan behoorde en dat er in uw regio enkel de Bimaal en Asharaf clan aanwezig waren (CGVS, pagina 7). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, wordt het Jamame district echter voornamelijk bewoond door mensen van de Biyamal gemeenschap, alsook Jareer (Somali Bantu), Harti (Darod) en Sheikhal (Hawiye), Suri en Warday (Dir) en Tunni (Rahanweyn) (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 2, pagina 41-42). Uw verklaringen over de aanwezige clans in uw regio stroken bijgevolg niet met de beschikbare informatie. Gevraagd welke andere clans er in Jamame of Lower Juba woonden, moest u het antwoord schuldig blijven en zei u niet te weten welke clans in Jamame wonen omdat u er niet geweest bent maar verklaarde u te veronderstellen dat het enkel Bimaal is (CGVS, pagina 7). Ook toen gevraagd werd naar andere clans in de regio van Lower Juba, zei u het zich niet te herinneren omdat u er niet geweest bent (CGVS, pagina 7). Wanneer gevraagd werd of mensen van de Asharaf clan aanwezig zijn buiten Jamame, zei u dat zij overal wonen maar dat ze voornamelijk in Jamame wonen (CGVS, pagina 7). Zoals hierboven reeds aangestipt blijkt uit informatie niet dat Asharaf één van enige twee aanwezige clans is in de regio van Jamame naast Bimaal, zoals u verklaarde (CGVS, pagina 7). U kan nochtans verwacht worden een duidelijk zicht te bieden op de clanverhoudingen in uw herkomstregio gelet op het belang van clanverwantschap in de Somalische samenleving en cultuur. Het feit dat u geen genuanceerd en correct beeld kan schetsen van de aanwezige clans in uw regio en de clanverhoudingen, is uiterst opmerkelijk en trekt bijgevolg uw verklaringen over uw verblijf in de regio sterk in twijfel.

Voorts is ook uw kennis over de natuurrampen die zich hebben voorgedaan in uw regio te beperkt om te concluderen dat u er hebt verbleven.

U werd de vraag gesteld of er in uw regio ooit overstromingen waren, waarop u zei van niet (CGVS, pagina 14). Volgens beschikbare informatie waren er echter in 2019 nog betekenisvolle overstromingen, waaronder ook in Jamame. De overstroming had toen een impact op een half miljoen mensen in Somalië en 370.000 personen waren als gevolg daarvan ontheemd (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 3). Ook in 2020 trad de Juba rivier nog uit zijn oevers met overstromingen tot gevolg in onder andere Jamame district (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 4). Die overstromingen in 2020 troffen over heel Somalië bijna een miljoen mensen, ontheemden 412.000 mensen en leidde tot 26 doden in 29 verschillende districten. Dat u over dergelijke informatie niet zou beschikken, is opnieuw bijzonder opmerkelijk, daar dergelijke overstromingen een impact hadden op het district Jamame en leidden tot veel intern ontheemden. Door het feit dat u ook afkomstig zou zijn geweest uit een landbouwdorp (CGVS, pagina 8), waar overstromingen een grote impact hebben op de oogsten en bijgevolg de inkomsten van uw dorpelingen en nota bene uw eigen familie, gelet op het feit dat uw familie inkomsten haalde uit de landbouw (CGVS, pagina 8), kan er verondersteld worden dat u op de hoogte zou zijn van dergelijke overstromingen.

Ook over de droogtes die plaatsvonden in uw regio was uw kennis zeer lacunair en beknopt. U gevraagd of u droogtes meemaakte, vertelde u over de droogte in 2011 en 2016 (CGVS, pagina 14). Uw verklaringen over hoe u die droogtes meemaakte en overleefde, zijn echter ook zeer beknopt. Gevraagd hoe u dan merkte dat er sprake was van een droogte, kwam u niet verder dan te verklaren dat er geen gras op de grond stond, er niet verbouwd werd in de landbouwgronden en er geen water was (CGVS, pagina 14). U vertelde wel nog dat

jullie voorraden hadden thuis maar dat die niet voldoende waren en jullie bijgevolg bij jullie oom om voedsel en water gingen (CGVS, pagina 14). Ook dergelijke verklaringen bleven echter beperkt en aan de oppervlakte. Toen u gevraagd werd hoe andere mensen in het dorp dat overleefden, zei u het zich niet te herinneren en verklaarde u louter dat iedereen zijn best deed om dat te overleven (CGVS, pagina 15). Dergelijke beknopte verklaringen kunnen echter niet overtuigen, gelet op het feit dat u afkomstig zou zijn geweest uit een landbouwdorp waarbij dorpelingen afhangen van de oogsten en droogtes daarop bijgevolg een grote impact zouden hebben. Gevraagd of er sinds 2016 dan geen andere droogte meer was, zei u van niet (CGVS, pagina 14). Blijkt dat er van november 2018 tot april 2019 in Jamame district echter nog een belangrijke droogte plaatsvond volgens informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 5). De droogtemonitor van de VN – Faoswalim – gebruikt namelijk de termen ‘streng’ en ‘extreem’ om te verwijzen naar de periode van november 2018 tot april 2019 in het district Jamame, hetgeen betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 5). Dat u zich deze droogte niet herinnert, maar deze van veel langer geleden wel, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw verblijf in het district Jamame, tot aan uw beweerde vertrek in april 2022 (CGVS, pagina 6), ten stelligste.

Ten slotte blijkt u ook onwetend over de politieke situatie in uw regio.

Volgens beschikbare informatie had AS reeds controle over het Jamame district sedert 2006 (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 2, pagina 41-42). Dergelijke informatie komt echter niet overeen met uw verklaring dat AS pas in 2009 de controle verkregen (CGVS, pagina 11). Dat u een impactsvolle gebeurtenis als de machtsovername door AS in 2006 niet correct kan situeren in de tijd doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst, ook al had u toen nog een jonge leeftijd, zoals u zelf verklaart (CGVS, pagina 11). U verklaart daarover te hebben gepraat met uw vader (CGVS, pagina 11), waardoor uw jonge leeftijd geen verschoning biedt voor het ontbreken van doorleefde en accurate informatie.

Wanneer u gevraagd werd naar gevechten in de regio sinds AS de macht overnam in de regio, verwees u naar een incident waarbij een vliegtuig neer werd gehaald en een meisje dat werd gestenigd omwille van overspel, beiden in 2014 (CGVS, pagina 12). Er werd u nadien nog gevraagd of er nog andere incidenten waren die u zich kon herinneren in uw recentere jaren voor uw vertrek uit Somalië, waarop u zei van niet (CGVS, pagina 13). Het is echter opmerkelijk dat u er enkel in slaagt twee incidenten te noemen die plaatsvonden in 2014, intussen ruim 10 jaar geleden. Beschikbare informatie toont echter aan dat er in uw beweerde regio van herkomst verschillende veiligheidsincidenten plaatsvonden, zoals hieronder wordt aangetoond.

U verklaarde voorts dat de veiligheid in uw regio niet slecht was, dat AS de macht had en niemand vocht tegen elkaar (CGVS, pagina 11). U verklaarde zelfs dat er buiten AS geen andere troepen aanwezig waren (CGVS, pagina 12). U werd zelfs letterlijk de vraag gesteld of AS nog gevochten heeft tegen bepaalde troepen sinds zij daar de macht hebben genomen, waarop u antwoordde dat u het zich niet herinnert (CGVS, pagina 13). Enerzijds is het niet aannemelijk dat AS sinds 2009 nooit betrokken zijn geweest in conflicten of confrontaties, anderzijds wordt dit uitdrukkelijk tegengesproken door beschikbare informatie (zie hieronder). Wanneer gevraagd werd of AS vocht tegen bepaalde clans, zei u ook van niet maar zei u dat AS wel vocht tegen de overheid. Gevraagd waar ze dan tegen de overheid vochten, bleef u opnieuw vaag en moest u het antwoord op die vraag schuldig blijven (CGVS, pagina 13). U werd nadien ter bevestiging gevraagd of er nog andere incidenten waren die u zich kon herinneren in de laatste jaren voor uw vertrek en of er dus geen overheids- of buitenlandse troepen aanwezig waren in uw regio, waarop u telkens opnieuw zei van niet (CGVS, pagina 13). U kon zich geen aanvallen, incidenten of gevechten herinneren, noch in Shiikh, noch in Jamame of de regio van Lower Juba (CGVS, pagina 13).

Uw verklaringen stroken echter niet met de informatie waarover het CGVS beschikt. Volgens beschikbare informatie voerde de VS namelijk onder andere in januari 2020 een drone aanval uit op AS nabij Jamame (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 6). In juni 2018 zou AS ook een aanval hebben uitgevoerd op een samenwerking van Somalische, Keniaanse en Amerikaanse troepen in Jamame (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 7). Daarnaast blijkt uit beschikbare informatie ook dat AFRICOM aanvallen uitvoerde in samenwerking met de Somalische troepen waarbij één van de compounds van AS in Jamaame werd verwoest in januari 2020 (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 8). Ook in januari 2021 is er een basis van AS in Jamaame aangevallen door de troepen van de VS en verwonde een Amerikaans oorlogsvliegtuig een vrouw in Jamaame. Voorts zou in april 2020 een prominente leider van de Jareer Weyne clan gedood zijn door een VS luchtaanval en overleed er in januari 2021 een man door een luchtaanval op de AS basis in

Jamaame (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 9, pagina 64). Bijgevolg blijkt uit beschikbare informatie dat uw herkomstregio regelmatig onderhevig was aan gevechten en aanvallen.

Dat u over dergelijke ingrijpende incidenten in de regio geen melding maakt, gelet op het feit dat u ook beweert over de veiligheidssituatie met uw vader te hebben gesproken (CGVS, pagina 11), is uiterst opmerkelijk en tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw verblijf in de regio van Jamaame enkel verder aan.

De vaststelling dat u op de hoogte bent van een aantal gegevens met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst (zie boven) weegt niet op tegen de lacunes in uw kennis met betrekking tot uw regio.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk te hebben verbleven in het dorp Shiikh, in district Jamame, gelegen in de regio Lower Juba.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Shiikh heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast maakt u uw profiel als alleenstaande en ongehuwde vrouw zonder netwerk in Somalië niet aannemelijk.

Eerst en vooral verklaarde u op uw interview op de DVZ dat uw nonkel nog contact had met het thuisfront op de dag dat u in Mogadishu was met hem en dat het thuisfront daarbij vertelde dat mannen van AS naar uw huis waren gekomen maar u daar niet was en ze vervolgens uw vader vermoordden (zie administratief dossier, vragenlijst CGVS dd. 24 juni 2022). Daarop maakte u aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS de correctie dat u niet bedoelde dat uw vader werd vermoord door AS maar dat AS de oudere mensen meenemen maar hen niet doden, dus dat het zou kunnen dat ze hem gedood hebben (CGVS, pagina 3). Wanneer later gevraagd werd of u dus vandaag niet weet of hij overleden is, zei u niet te weten of hij overleden of gevlucht is (CGVS, pagina 5). Bijgevolg bent u dus zelf bijzonder vaag en inconsistent over wat er met uw vader al dan niet zou gebeurd zijn. Bovendien werd reeds aangestipt dat er, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië, ook geen geloof kan gehecht worden aan uw asielrelaas, waardoor het bijgevolg niet geloofwaardig is dat uw vader zou zijn meegenomen door AS en u zo ook niet aannemelijk maakt dat u in Somalië niet langer over een netwerk met een mannelijk familielid zou beschikken.

Bovendien stelt u in het geval van terugkeer naar Somalië te vrezen gestenigd te worden omwille van het feit dat u in België recent een buitenechtelijk kind kreeg en vreest u dat uw zoon een bastaard genoemd zou worden (CGVS, pagina 21). In dit verband dient er eerst en vooral te worden opgemerkt dat u dergelijke vrees niet aanhaalde wanneer u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd werd naar de redenen voor uw vertrek uit Somalië en waarom een terugkeer niet mogelijk zou zijn (CGVS, pagina 15-16). Na uw vrij relaas werd u opnieuw uitdrukkelijk de vraag gesteld of u verteld had over alle redenen waarom u uit Somalië bent vertrokken en om welke reden u niet kan terugkeren. Daarop antwoordde u bevestigend (CGVS, pagina 16).

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u ook de informatie die u geeft over de vader van uw kind,, met wie u nota bene zou samen wonen vandaag (CGVS, pagina 21), niet overtuigt. U vertelde dat hij asiel aanvraag in België en behoort tot de minderheidsclan Gaboye (CGVS, pagina 21). Gevraagd van waar in Somalië hij precies afkomstig is, moest u het antwoord echter schuldig blijven. U verklaarde het hem niet gevraagd te hebben maar dat hij afkomstig is uit Somalië. Wanneer u de vraag gesteld werd om welke reden jullie het nooit over zijn afkomst hadden, verklaarde u dat hij enkel zei dat hij afkomstig is uit Somalië en ging u voorts verder met verklaren dat u vroeger in het opvangcentrum woonde maar u sinds kort bij hem bent gaan wonen. Opnieuw herhaalde u dat hij enkel zei dat hij van Somalië afkomstig is (CGVS, pagina 21). Daarenboven verklaarde u ook niet te weten om welke reden hij ooit vanuit Somalië naar België is gekomen (CGVS, pagina 6). U gevraagd naar uw relatie met deze man legt u hierover eerder vage verklaringen af. Gevraagd hoe jullie elkaar leerden kennen, verklaarde u dat u hem leerde kennen in het Zuidstation toen u nieuw was in het land en een trein wou nemen. U verklaarde dat hij u zijn nummer gaf en de relatie dan begonnen is. U verklaarde simpelweg dat de relatie verder ging na enkele maanden, het vlot verliep en jullie dan contact maakten en u vervolgens zwanger werd (CGVS, pagina 22). Gevraagd wanneer u er dan achter

kwam dat hij tot de Gaboye clan behoorde, zei u vaag dat u het te weten kwam tijdens de relatie en verklaarde u dat dit hier geen probleem was (CGVS, pagina 23). Toen u gevraagd werd wat u dan zelf dacht toen u hoorde dat hij tot die clan behoorde, zei u simpelweg dat u niet meer in uw eigen land bent en nu in een vrij land bent maar dat u wel bezorgd was nadat u de baby kreeg (CGVS, pagina 23). Het is echter niet aannemelijk dat u enerzijds op geen enkel ogenblik de overweging maakt dat de vader van uw kind tot een minderheidsclan zou behoren en dit problematisch zou kunnen zijn, maar anderzijds verklaart wel bezorgd te zijn maar pas nadat u de baby al kreeg. Voorts gevraagd of u iets wist over zijn subclan, kon u ook daarop geen antwoord bieden. U verklaarde hem niet verder gevraagd te hebben dan Gaboye. Gevraagd of u verder iets van informatie heeft over zijn clan, kwam u niet verder dan te verklaren dat Gaboye een minderheidsclan is en andere Somaliërs niet mogen trouwen met hen (CGVS, pagina 23). Dergelijke informatie blijft echter erg algemeen en oppervlakkig. Ook wanneer nadien gevraagd werd hoe oud de man is, zei u eerst dat hij 27 jaar oud was en corrigeerde u meteen naar 30 jaar maar verklaart u uiteindelijk het niet precies te weten (CGVS, pagina 23). Dergelijke verklaringen zijn opmerkelijk, gelet op het feit dat u verklaart met hem samen te wonen (CGVS, pagina 6). Op basis van bovenstaande, vage en oppervlakkige informatie, blijkt dat u geen duidelijk zicht geeft op de identiteit en achtergrond van de vader van uw kind, op wat voor relatie jullie hebben en of u al dan niet met hem gehuwd bent.

U verklaart dat uw zoon een bastaard zou genoemd worden omdat jullie niet gehuwd zijn. Gevraagd hoe uw familie of clan dan zouden weten van het feit dat u met de vader van uw zoon niet getrouwd bent, verklaart u dat ze het kind zouden zien en u open bent en herhaalt u eerder afgelegde verklaringen dat een vriendschapsrelatie verboden is (CGVS, pagina 22). Ook dergelijke verklaringen volstaan niet om af te leiden dat u effectief niet met de vader van uw kind zou zijn gehuwd, ook niet in België, en zou zijn bevallen van een buitenechtelijk kind.

U legt daarbij de geboorteakte van uw zoon M. voor (zie administratief dossier, groene map, nr. 3). Daarop staat echter de naam van de vader niet vermeld. Daarop gewezen en gevraagd hoe dat komt, verklaart u enkel dat u wel wou aangeven dat hij de vader was maar dat de vader daarvoor een attest moest voorleggen van de Somalische ambassade dat hij ongehuwd is en hij dat tot op heden nog niet deed (CGVS, pagina 22-23). Uw zoon werd echter reeds geboren op 26 april 2024 waardoor de vraag kan gesteld worden om welke reden de vader zijn band met het kind nog niet heeft laten vaststellen.

Gevraagd of jullie al probeerden in België te huwen of die optie al overwogen, zei u eenvoudigweg van niet (CGSV, pagina 23). Gevraagd of daarvoor een specifieke reden is, zei u dat u nog steeds schrik heeft van uw familie en u uw familie moet bellen om te kunnen trouwen en jullie dat daarom nog niet deden (CGVS, pagina 23). Wanneer u vervolgens gevraagd werd om welke reden jullie niet eerder probeerden om te huwen, kwam u niet verder dan te verklaren dat jullie het niet eerder probeerden en u plots zwanger geraakte van het kind. U verklaarde dat u toen in het opvangcentrum zat en de man u niet gevraagd heeft om te huwen (CGVS, pagina 23). Het is echter niet aannemelijk dat u de optie om te huwen nooit eerder overwoog en u geen inschatting maakte van de problematische situatie waarbij u een relatie had met een man van een minderheidsclan waarmee u bovendien een kind zou krijgen, gelet op de Somalische cultuur en samenleving waarbij clanaffiliatie uiterst belangrijk is. U geeft bovendien ook geen verklaring om welke reden u zo handelde.

Bijgevolg kan er geconcludeerd worden dat u geen zicht geeft op uw precieze relatie met de vader van uw kind en legt u vage verklaringen af over de omstandigheden of context waarin uw zoon in België zou verwekt zijn, waardoor er niet zomaar geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat uw zoon een buitenechtelijk kind is. Indien u daadwerkelijk meent dat uw zoon en u nood hebben aan internationale bescherming omwille van het feit dat u een buitenhuwelijks kind heeft, kan er van u redelijkerwijze worden verdacht dat u de instanties belast met het onderzoek naar uw verzoek zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk inlicht over deze elementen. U toont echter niet in concrete termen aan dat u een buitenhuwelijks kind heeft en omwille van deze redenen bij een terugkeer naar Somalië zou dreigen te worden geviseerd of vervolgd.

De door u voorgelegde geboorteakte van uw zoontje (zie administratief dossier, groene map, nr. 3) tonen enkel aan dat u in België bevallen bent van een zoontje, hetgeen niet ter discussie staat.

Bijgevolg maakt u uw profiel als alleenstaande moeder niet aannemelijk, daar u geen zicht biedt op uw reële herkomst en uw relatie met de vader van uw zoon die hier in België is geboren. Bijgevolg maakt u uw vrees voor verstoting door uw familie ook niet aannemelijk. Daarbij maakt u dus ook uw gebrek aan netwerk bij terugkeer naar Somalië ook niet aannemelijk.

Vervolgens haalt u ook een vrees voor herbesnijdenis of herinfibulatie aan (CGVS, pagina 22). Het attest dat door u wordt voorgelegd (zie administratief dossier, groene map, nr. 1) maakt notie van een besnijdenis type 2 maar verwijst ook naar sporen van hechtingen, hetgeen uw verklaring ondersteunt dat u in Somalië een

besnijdenis type 3 onderging. U verklaart vervolgens open te zijn gemaakt door de verkrachting (CGVS, pagina 15 en 23). U ondersteunt uw relaas waarbij u verklaart te zijn verkracht door een medisch attest dat notie maakt van littekens en ook psychologische problemen (zie administratief dossier, groene map, nr. 2). Daarbij moet echter worden opgeworpen dat u geen zicht biedt op de omstandigheden waarin die verkrachting plaatsvond. Zoals supra beschreven biedt u geen zicht op uw reële situatie voor uw komst naar België, waardoor uw beweerde problemen die in Somalië zouden hebben plaatsgevonden ook niet geloofwaardig zijn. Ook voor de beoordeling van uw vrees in verband met VGV is het van belang dat u een duidelijk zicht biedt op uw herkomst en uw familiale netwerk. Dit laat u echter na om te doen, waardoor ook uw vrees voor VGV of herinfibulatie niet geloofwaardig kan worden weergegeven. In die context moet ook worden opgemerkt dat u beweert dat uw zoon die in België geboren is, een buitenechtelijk kind is. U verklaart daarbij te vrezen bij terugkeer naar Somalië opnieuw dichtgenaaid te worden omdat u door de geboorte van uw zoon open bent en ook omdat u in Somalië zou zijn verkracht (CGVS, pagina 22). Het attest dat u voorlegt van VGV dateert reeds van voor de geboorte van uw zoon op 26 april 2024, namelijk 22 juni 2022, waardoor de geboorte van uw zoon niet de reden is voor het feit dat u op heden 'open' bent. Hierboven werd reeds geargumenteed dat u geen duidelijk zicht biedt op uw herkomst en familiaal netwerk, waardoor ook uw beweerde problemen die zich daar hebben voorgedaan en de omstandigheden als gevolg waarvan u 'open' bent, niet geloofwaardig zijn. Bovendien biedt u, zoals hierboven reeds werd beargumenteerd, ook geen zicht op de omstandigheden of context waarin uw zoontje is verwekt, waardoor er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat het gaat om een buitenechtelijk kind en er bijgevolg geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat zijn geboorte in uw hoofde een vrees voor vervolging teweeg zou brengen. Bijgevolg belet u het CGVS een duidelijk zicht te verkrijgen op uw werkelijke familiale situatie in Somalië, waardoor u zelf het onderzoek onmogelijk maakt naar uw vrees voor vervolging. Het is namelijk mogelijk dat u wel degelijk gehuwd zou zijn of dat het feit dat u momenteel open bent, een huwelijk met de vader van uw kind niet in de weg zou staan. U beperkt zich aldus tot een louter aanhalen van een hypothetische vrees voor vervolging, wat niet volstaat om te besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees moet u in concreto aannemelijk maken, wat u niet doet. Hierbij komt dat uw voorgehouden regio van herkomst niet geloofwaardig wordt bevonden, waardoor u zelf het onderzoek onmogelijk maakt naar uw vrees voor herinfibulatie.

De door u neergelegde documenten zijn niet van dien aard de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De geboorteakte van uw zoon (3) en het attest van VGV (1) werden hierboven reeds besproken. Ook het attest dat melding maakt van littekens en psychologische problemen (2) dat door u wordt voorgelegd, kan bovenstaande conclusie niet teniet doen. Zoals hierboven reeds werd aangestipt, slaagt u er niet in geloofwaardige verklaringen af te leggen omtrent uw herkomst en is bijgevolg uw relaas ook niet geloofwaardig. Daar de vastgestelde littekens en psychologische problemen niet in twijfel worden getrokken, maakt u echter niet aannemelijk dat zij het gevolg zijn van vervolgingsfeiten die zich in Somalië zouden hebben afgespeeld en slaagt u er niet in geloofwaardige verklaringen af te leggen omtrent de omstandigheden waarin zij zouden zijn veroorzaakt. Dient te worden opgemerkt dat de oorsprong van dergelijke verwondingen dat in het attest wordt weergegeven, gebaseerd is op uw eigen verklaringen. Bijgevolg slaagt het attest er niet in de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw herkomst en bijgevolg uw relaas om te draaien.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van

het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 24 juni 2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden (CGVS, pagina 2). U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielsrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Internationaal Verdrag betreffende de Rechten van het Kind (hierna: het Kinderrechtenverdrag), van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 22bis van de Grondwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens betoogt zij dat er sprake is van een beoordelingsfout.

Verzoekster gaat vooreerst in op de geloofwaardigheidsbeoordeling van haar herkomst. Na een theoretische uiteenzetting stelt zij als volgt:

“Uit de beoordeling van verwerende partij blijkt dat in concreto geen rekening werd gehouden met de individuele omstandigheden van verzoekster. Zo blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoekster op een geïsoleerde wijze leefde. Verzoekster heeft steeds in hetzelfde dorp gewoond, waar zij nooit naar school is gegaan, waardoor zij alfabeet is. Zij ging enkel naar de koranschool. (NPO, p. 4) Het dorp is klein en er wonen weinig mensen. (NPO, p. 7) Het heeft slechts één koranschool en één winkel. (NPO, p. 7) Zij verliet bovendien haar dorp niet (NPO, p. 7 - 8) en is nooit in andere dorpen of steden geweest. (NPO, p. 8) Uit de notities blijkt daarbij dat wanneer naar haar ‘regio’ wordt gevraagd, verzoeker zich noodgedwongen dient te beperken tot de informatie van haar dorp: (...)”

Uit dit laatste blijkt zeer pertinent dat wanneer wordt gevraagd naar de activiteiten van Al Shabaab in haar ‘regio’, zij het heeft over hun activiteiten in haar leefomgeving, namelijk haar dorp. Dit brengt met zich mee dat verzoekster op de vragen enkel antwoordt of kan antwoorden met informatie uit haar eigen dorp. Dit is in het bijzonder belangrijk wanneer het gaat over de overstromingen.

(...)

Verzoekster antwoordt op de vraag of er overstromingen waren in haar ‘regio’, ontkennend. In concreto betekent dit dat er geen overstromingen waren in haar dorp. Zij heeft geen informatie over overstromingen in bijvoorbeeld Jamame. (NPO, p. 14) Een dergelijke conclusie kadert ook in het feit dat zij geen kennis heeft van een rivier in haar regio (lees: dorp), gezien de dichtsbijzijnde rivier op 10 km afstand ligt. Dit heeft tot gevolg dat verzoekster het niet zal weten indien deze rivier ‘soms uit haar oevers trad’, wat verwerende partij lijkt te beweren. (stuk 1, p. 3) Waar verwerende partij verwijst naar het feit dat verzoekster de rivier zou gebruiken als mogelijke waterbron, gaat zij volledig voorbij aan de verklaringen van verzoekster, die stelt dat zij gebruik maakte van de waterput in haar dorp, om de velden te irrigeren. (NPO, p. 14) Hetzelfde geldt voor de veiligheidsincidenten waarnaar verwerende partij verwijst in diens beslissing (stuk 1, p. 4) Verzoekster antwoordde op de vraag of er veiligheidsincidenten plaatsvonden in haar regio (lees: dorp), ontkennend. Ze stelt expliciet dat er in haar dorp geen veiligheidsincidenten plaatsvonden: (...)

Dit vormt bijgevolg geen tegenstrijdigheid met de veiligheidsincidenten in de ruimere regio van verzoekster, waarover zij toegeeft geen informatie te hebben. Zo wordt in de bestreden beslissing en het administratief dossier verwezen naar een luchtaanval, ‘in de buurt van Jamaame’, waarbij geen slachtoffers vielen, naar een aanval van Al Shabaab op militaire troepen in Jamaame stad en naar aanvallen op militaire basissen. (stuk 1, p. 4 en administratief dossier, doc. nr. 6 - 9) Daarbij dient vastgesteld te worden dat deze incidenten zich niet bevonden in haar dorp en zich situeren in een militaire context. Nergens is sprake van een impact op burgers, laat staan specifiek in het dorp van verzoekster. Het feit dat zij hiervan geen kennis heeft, zorgt er bijgevolg niet voor dat niet kan worden aangenomen dat zij in haar dorp geleefd zou hebben, in het bijzonder gezien haar geïsoleerde situatie. 6 De schaarse informatie die verzoekster zou kunnen verkrijgen over de ruimere Somalische samenleving verloopt hoofdzakelijk via haar vader en uitzonderlijk via de koranschool: (...)

Het feit dat zij verkeerd inschat dat Al Shabaab de macht in haar regio heeft sinds 2009 in de plaats van 2006, is dan ook compleet afhankelijk van de informatie die zij hierover verkreeg van haar vader, gezien haar jonge leeftijd op dat moment (6 jaar oud) en het feit dat zij analfabeet is. (NPO, p.11) In het geval van verzoekster dient benadrukt te worden dat haar enige broer reeds in 2014 werd vermoord door Al Shabaab. (NPO, p. 5) Zij kon bijgevolg enkel het huis verlaten met haar vader, die bovendien vaak ziek was en geen werk had, waardoor ook hij een beperkt sociaal netwerk had. (NPO, p. 8 - 9, 13) Zelfs om naar de winkel te gaan hadden zij en haar moeder de begeleiding van hun vader nodig. (NPO, p. 9) 8 Bovendien blijkt uit de verklaringen van verzoekster dat zij bewust binnenshuis werd gehouden, omwille van de verdwijning van haar zus en de moord op haar broer door Al Shabaab: (...)

Haar enige andere informatiebron was via de meisjes in de koranschool, die zich in een gelijkaardige situatie bevinden. (NPO, p.8) Verzoekster had bovendien thuis enkel een kleine radio, die zij amper konden gebruiken gezien de batterijen zeer duur zijn. Zo luisterden zij slechts maximaal één keer per maand naar de radio. Verzoekster wenst bijgevolg nadrukkelijk de aandacht te vestigen op de erg speculatieve manier waarop de verwerende partij de vraag-en-antwoorddynamiek van het onderhoud benadert en de eenzijdig en negatieve interpretatie die ze daarbij geeft aan wat oorzaken van blijvende onduidelijkheden zouden kunnen zijn. Verwerende partij maakt een exegetische analyse van vragen en antwoorden die louter gebaseerd is op de letterlijke inhoud van de getranscribeerde formele taal. Geen enkel aandacht of gewicht wordt daarbij gehecht aan bepalende aspecten zoals vertaling, aanwezigheid van een tolk, haar psychische kwetsbaarheid (dat gestaafd werd door middel van een attest), het verloop van de tijd, talloze culturele aspecten (schaamte, gezagrelaties, eergevoelens, enz.), etc. die één voor één en cumulatief een doorslaggevende impact kunnen hebben op het geheugen zowel als de weergave van beleefde feiten en daarbij mogelijks ontstane misverstanden zouden kunnen verklaren. De analyse die verwerende partij maakt van verzoekers verklaringen houdt hier geen rekening mee en staat haaks op een beschermingsgerichte interpretatie die de wettelijke toepassing van de vluchtelingendefinitie vereist en op de daaruit voortvloeiende invulling van de bewijslast en motiveringsplicht die daardoor op asielinstanties rust. Verwerende partij houdt in concreto geen rekening met de individuele elementen eigen aan de situatie van verzoekster. Verzoekster

benadrukt dat zij afkomstig is uit een klein dorp, dat zij steeds in dat dorp is gebleven en nooit naburige plaatsen heeft bezocht, dat zij bovendien geïsoleerd leefde in het huis en enkel met een mannelijk lid van de familie naar buiten kon, waarbij haar vader de enige kandidaat is, die vaak ziek is en geen werk heeft. De informatie waarover zij beschikt is bijgevolg enkel verkregen via haar vader of, ten overvloede, vanuit de Koranschool. Dit zorgt er voor dat verwerende partij de lat te hoog heeft gelegd en, bovendien, geen rekening hield met de verklaringen van verzoekster. 9 Alles bij elkaar wegen de besproken argumenten waarmee verwerende partij verzoekers geloofwaardigheid onderuit probeert te halen uitermate licht. Verwerende partij had hem dan ook minstens het voordeel van de twijfel toe moeten staan, om vervolgens zijn aangehaalde vervolgingsvrees ten gronde te evalueren. Aangezien het hier de feitelijke beweringen van verzoeker betreft, moet toepassing gemaakt worden van de UNHCR richtlijnen inzake bewijslast: (...)

Dit alles in overweging nemend, meent verzoeker dan ook dat verwerende partij ernstig tekortgeschoten is in haar onderzoeks- en motiveringsplicht en de lat onredelijk hoog heeft gelegd met betrekking tot de bewijslast. Verwerende partij heeft het onderzoek niet conform artikel 48/6 §5 Vreemdelingenwet gevoerd"

In een volgend onderdeel gaat verzoekster in op haar vrees door de huwelijksweigering. Zij benadrukt dat gedwongen huwelijken met Al-Shabaab leden vaak voorkomend zijn en dat de weigering een vervolgingsvrees kan opleveren.

In een derde onderdeel gaat verzoekster in op haar vrees omwille van haar profiel als alleenstaande moeder met een buitenhuwelijks kind. Zij benadrukt dat zij geen familiaal netwerk heeft, waarmee zij contact heeft en waarop zij zal kunnen steunen. Zij gaat in op de verdwijning van haar vader. Zij vreest verstoting.

Verzoekster wijst verder op de nood aan een beschermingsgerichte interpretatie en inoverwegingname van het hoger belang van het kind. Verzoekster hekelt dat de commissaris-generaal een subjectieve beoordeling maakt van hoe zij zich zou moeten hebben gedragen. Zij benadrukt dat het een juridische werkelijkheid is dat haar zoon op dit moment geen juridische vader heeft, zodat dit juridisch bewijst dat zij een alleenstaande moeder is. Verzoekster gaat in op de landeninformatie aangaande de situatie van vrouwen zonder (mannelijke) bescherming. Zij zet, onder verwijzing naar landeninformatie, uiteen dat de situatie ernstiger is voor alleenstaande moeders met een buitenhuwelijks kind. Onder verwijzing naar de EUAA Country Guidance, geeft verzoekster aan dat zowel zijzelf als haar kind een gegronde vrees voor vervolging koesteren, in geheel Somalië. Zij stelt dat de omstandigheid dat zij seksuele betrekkingen buiten het huwelijk heeft gehad ingaat tegen de sharia in het door Al-Shabaab afgedwongen rechtssysteem. Verzoekster concludeert dat: *"Concluderend kan worden vastgesteld dat verzoekster en haar zoon als alleenstaande moeder zonder netwerk deel uitmaken van een specifieke sociale groep die een risico op vervolging loopt in Somalië, overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zo kan vastgesteld worden dat, zelfs indien haar zoontje binnen een huwelijk geboren zou zijn (quod non), zij nog steeds als alleenstaande moeder een gegronde vrees voor vervolging in haar hoedanigheid van lid van een specifieke sociale groep koestert, overeenkomstig de beschikbare informatie. In het licht van de individuele omstandigheden die de situatie van verzoekster onderbouwen, namelijk het feit dat zij in België beviel van een zoontje zonder dat zij gehuwd was, hetgeen weerspiegeld wordt in het feit dat hij geen wettelijke vader heeft, en de objectieve informatie met betrekking tot het risico op vervolging in haar land van herkomst, dient echter bijkomend te worden vastgesteld dat zij en haar zoontje een risico op vervolging lopen omwille van het feit dat zij terugkeert als alleenstaande moeder met een zoontje geboren buiten het huwelijk en zij zo deel uitmaken van deze specifieke sociale groep die een risico op vervolging lopen in Somalië, overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Ten derde, loopt verzoekster een risico op vervolging omwille van het feit dat zij seksuele betrekkingen heeft gehad buiten het huwelijk, hetgeen een risico op vervolging door Al Shabaab omwille van haar (gepercipieerde) religieuze overtuiging, conform artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, met zich meebrengt."*

In een vierde onderdeel gaat verzoekster in op een vrees voor vervolging vanwege het risico op herinfibulatie. Zij gaat uitgebreid in op de principes inzake vrouwelijke genitale verminkingen en past deze toe op haar eigen zaak. Zij benadrukt dat de commissaris-generaal niet betwist dat zij een infibulatie onderging en op heden "open" is. Verzoekster gaat uitgebreid in op de landeninformatie – van onder meer de EUAA, UNHCR en Nansen – aangaande het risico op herinfibulatie en wijst op de hoge prevalentiegraad in heel Somalië van vrouwelijke genitale verminking. Zij gaat in op rechtspraak van de Raad aangaande de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

In een volgend onderdeel gaat verzoekster in op een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Somalië. Zij gaat in op de veiligheidssituatie en bespreekt de individuele risicoverhogende omstandigheden.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van

het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekster op de motieven uit, houdt in dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand (zie administratief dossier, groene map, nr. 2), moet er op worden gewezen dat in dit attest wordt aangegeven dat u verklaarde te lijden aan nachtmerries, slaapproblemen, depressieve- en angstproblemen en migraine. Nergens werd echter aangegeven in welke mate en op welke manier deze problemen op u van toepassing zijn, noch in welke mate zij uw cognitieve capaciteiten zouden beïnvloeden. Er dient ook te worden opgemerkt dat het attest geen melding maakt van verdere psychologische opvolging die zou hebben plaatsgevonden. Bovendien blijkt na lezing van uw verklaringen zowel op de DVZ als tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, dat u op genoegzame wijze over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. U was in staat het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en antwoorden te formuleren. U laat bovendien na in concreto aan te tonen dat, waar of op welke wijze uw psychische problematiek uw verklaringen zou hebben beïnvloed. U haalde ook bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming zelf geen procedurele noden aan. Evenmin stelde de DVZ dergelijke noden vast in uw hoofde (vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ, 24 juni 2022). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”* Verzoekster brengt geen dienstige elementen aan die een ander licht op deze beoordeling, die door de Raad wordt bijgetreden, werpen. De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier ook geen elementen, die erop wijzen dat verzoekster niet in staat was om volwaardig deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming.

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoekster slaagt er niet in haar herkomst aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat zij met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan haar regio van

herkomst, herhaalt haar verklaringen en volhardt dat zij wel een toereikende kennis bezit over haar regio, rekening houdend met haar profiel.

4.1.2. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal bijgetreden dat de kennis van verzoekster over (i) haar woonplaats Shiikh en de nabije omgeving; (ii) de aanwezigheid van haar eigen clan in de regio Jamaame, alsook de aanwezigheid van andere clans; (iii) de natuurrampen en (iv) de politieke en veiligheidssituatie in haar regio van herkomst incoherent, onjuist en/of gebrekkig overkomt.

4.1.3. Verzoekster stelt dat zij een geïsoleerd leven leidde, wat zou verklaren waarom zij zich noodgedwongen diende te beperken tot informatie over haar dorp. De Raad wijst er echter op dat deze omstandigheid niet volstaat om haar gebrekkige kennis omtrent de nabije omgeving te verschonen. Verzoekster verklaarde ook dat zij op volwassen leeftijd gedurende twee jaar naar de Koranschool ging (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 10) en dat zij haar moeder vergezelde naar een winkel in het dorp om gewassen te brengen (zie NPO, p. 9). Er kan aldus niet worden vastgesteld dat verzoekster volstrekt geïsoleerd leefde en nooit buiten kwam. Bovendien verklaarde verzoekster meermaals dat haar vader haar informatie verschaftte omtrent gebeurtenissen in de ruimere regio van Jamaame (zie o.a. NPO, p. 11, 12 en 14) en dat zij ook informatie ontving van meisjes met wie zij samen naar de Koranschool ging (zie NPO, p. 8). Verzoekster wijst er ook zelf op dat zij thuis een kleine radio hadden. In het licht hiervan kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekster doorleefde en correcte ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar beweerde land en regio van herkomst. Verzoekster beperkte zich bovendien ook niet steeds tot het louter verschaffen van informatie omtrent haar dorp Shiikh, waarbij zij op meerdere punten voorbeelden aanhaalt van gebeurtenissen in Jamaame of omliggende dorpen, zoals bijvoorbeeld de aanwezigheid van Al-Shabaab en de steniging van een meisje (zie o.a. NPO, p. 11 en 14).

4.1.3. Wat betreft de gebrekkige en onjuiste kennis omtrent de aanwezigheid van verzoeksters eigen clan in de regio Jamaame, alsook de aanwezigheid van andere clans aldaar, stelt de Raad vast dat dergelijks de geloofwaardigheid van de voorgehouden recente regio van herkomst ernstig in het gedrang brengt. Gelet op het primordiale belang van de clanstructuur in de gehele Somalische maatschappij, kan verwacht worden dat verzoekster voldoende concrete en correcte verklaringen kan afleggen omtrent de clanaffiliaties in haar eigen regio van herkomst, *quod non in casu*. Verzoekster kan geen overtuigende verklaring bieden voor de vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing, die door de Raad worden bijgetreden en zij brengt ook geen dienstige argumenten aan die deze vaststellingen aan het wankelen brengen.

4.1.4. De Raad onderstreept verder dat verzoeksters gezin leefde van het telen en verkopen van maïs, bonen en sorgum (zie NPO, p. 9). In het licht hiervan, kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeksters gezin, en bij uitbreiding verzoekster zelf, op de hoogte zou zijn van de natuurrampen, die zich in de nabije omgeving zouden hebben voorgedaan. Er kan immers worden aangenomen dat dergelijke natuurrampen een grote impact hebben op een landbouwersgezin. Dienaangaande treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat er verwacht kon worden dat verzoekster op de hoogte zou zijn van de overstromingen in 2018, die ook Jamaame troffen. De commissaris-generaal stelde terecht: *“Volgens beschikbare informatie waren er echter in 2019 nog betekenisvolle overstromingen, waaronder ook in Jamaame. De overstroming had toen een impact op een half miljoen mensen in Somalië en 370.000 personen waren als gevolg daarvan ontheemd (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 3). Ook in 2020 trad de Juba rivier nog uit zijn oevers met overstromingen tot gevolg in onder andere Jamaame district (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 4). Die overstromingen in 2020 troffen over heel Somalië bijna een miljoen mensen, ontheemden 412.000 mensen en leidde tot 26 doden in 29 verschillende districten. Dat u over dergelijke informatie niet zou beschikken, is opnieuw bijzonder opmerkelijk, daar dergelijke overstromingen een impact hadden op het district Jamaame en leidden tot veel intern ontheemden. Door het feit dat u ook afkomstig zou zijn geweest uit een landbouwdorp (CGVS, pagina 8), waar overstromingen een grote impact hebben op de oogsten en bijgevolg de inkomsten van uw dorpingen en nota bene uw eigen familie, gelet op het feit dat uw familie inkomsten haalde uit de landbouw (CGVS, pagina 8), kan er verondersteld worden dat u op de hoogte zou zijn van dergelijke overstromingen.”* Door louter te herhalen dat verzoekster zich, omwille van haar beperkte leefwereld, noodgedwongen beperkte tot haar ervaringen in haar eigen dorp, brengt verzoekster deze beoordeling niet aan het wankelen. De Raad heeft hierboven reeds aangegeven dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij een dermate geïsoleerd leven leidde, dat zij geen enkele informatie ontving over gebeurtenissen buiten haar dorp en dat zij bovendien omtrent andere elementen wel voorbeelden kon aanhalen uit Jamaame. Dat verzoekster, als kind van een landbouwersgezin, op een enkele wijze kennis heeft van een ernstige overstroming in 2019, plaatst de geloofwaardigheid van haar beweerde regio van herkomst op losse schroeven. Hetzelfde geldt voor haar lacunaire kennis van de periodes van droogte, waarbij zij in het bijzonder ook geen kennis heeft van de periode van droogte van november 2018 tot april 2019, dewelke door de droogtemonitor van de VN werd ingedeeld als “streng” en “extreem”.

4.1.5. Wat ten slotte de politieke en veiligheidssituatie in haar regio van herkomst betreft, brengt verzoeksters niets dienstig in tegen de beoordeling van de commissaris-generaal dat: *“Wanneer u gevraagd werd naar gevechten in de regio sinds AS de macht overnam in de regio, verwees u naar een incident waarbij een vliegtuig neer werd gehaald en een meisje dat werd gestenigd omwille van overspel, beiden in 2014 (CGVS, pagina 12). Er werd u nadien nog gevraagd of er nog andere incidenten waren die u zich kon herinneren in uw recentere jaren voor uw vertrek uit Somalië, waarop u zei van niet (CGVS, pagina 13). Het is echter opmerkelijk dat u er enkel in slaagt twee incidenten te noemen die plaatsvonden in 2014, intussen ruim 10 jaar geleden. Beschikbare informatie toont echter aan dat er in uw beweerde regio van herkomst verschillende veiligheidsincidenten plaatsvonden, zoals hieronder wordt aangetoond. U verklaarde voorts dat de veiligheid in uw regio niet slecht was, dat AS de macht had en niemand vocht tegen elkaar (CGVS, pagina 11). U verklaarde zelfs dat er buiten AS geen andere troepen aanwezig waren (CGVS, pagina 12). U werd zelfs letterlijk de vraag gesteld of AS nog gevochten heeft tegen bepaalde troepen sinds zij daar de macht hebben genomen, waarop u antwoordde dat u het zich niet herinnert (CGVS, pagina 13). Enerzijds is het niet aannemelijk dat AS sinds 2009 nooit betrokken zijn geweest in conflicten of confrontaties, anderzijds wordt dit uitdrukkelijk tegengesproken door beschikbare informatie (zie hieronder). Wanneer gevraagd werd of AS vocht tegen bepaalde clans, zei u ook van niet maar zei u dat AS wel vocht tegen de overheid. Gevraagd waar ze dan tegen de overheid vochten, bleef u opnieuw vaag en moest u het antwoord op die vraag schuldig blijven (CGVS, pagina 13). U werd nadien ter bevestiging gevraagd of er nog andere incidenten waren die u zich kon herinneren in de laatste jaren voor uw vertrek en of er dus geen overheids- of buitenlandse troepen aanwezig waren in uw regio, waarop u telkens opnieuw zei van niet (CGVS, pagina 13). U kon zich geen aanvallen, incidenten of gevechten herinneren, noch in Shiikh, noch in Jamaame of de regio van Lower Juba (CGVS, pagina 13). Uw verklaringen stroken echter niet met de informatie waarover het CGVS beschikt. Volgens beschikbare informatie voerde de VS namelijk onder andere in januari 2020 een drone aanval uit op AS nabij Jamaame (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 6). In juni 2018 zou AS ook een aanval hebben uitgevoerd op een samenwerking van Somalische, Keniaanse en Amerikaanse troepen in Jamaame (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 7). Daarnaast blijkt uit beschikbare informatie ook dat AFRICOM aanvallen uitvoerde in samenwerking met de Somalische troepen waarbij één van de compounds van AS in Jamaame werd verwoest in januari 2020 (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 8). Ook in januari 2021 is er een basis van AS in Jamaame aangevallen door de troepen van de VS en verwonde een Amerikaans oorlogsvliegtuig een vrouw in Jamaame. Voorts zou in april 2020 een prominente leider van de Jareer Weyne clan gedood zijn door een VS luchtaanval en overleed er in januari 2021 een man door een luchtaanval op de AS basis in Jamaame (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 9, pagina 64). Bijgevolg blijkt uit beschikbare informatie dat uw herkomstregio regelmatig onderhevig was aan gevechten en aanvallen. Dat u over dergelijke ingrijpende incidenten in de regio geen melding maakt, gelet op het feit dat u ook beweert over de veiligheidssituatie met uw vader te hebben gesproken (CGVS, pagina 11), is uiterst opmerkelijk en tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw verblijf in de regio van Jamaame enkel verder aan.”* Het andermaal verwijzen naar haar voorgehouden geïsoleerd leven in haar dorp, verstoken van enige informatie over de ruimere regio, kan niet volstaan om deze pertinente overwegingen van de commissaris-generaal aan het wankelen te brengen of hier een nieuw licht op te werpen.

4.1.6. Het veralgemeend en ongefundeerd betoog dat er sprake zou zijn geweest van een *“erg speculatieve manier waarop de verwerende partij de vraag-en-antwoorddynamiek van het onderhoud benadert en de eenzijdig enge en negatieve interpretatie die ze daarbij geeft aan wat oorzaken van blijvende onduidelijkheden zouden kunnen zijn”* en dat *“Verwerende partij maakt een exegetische analyse van vragen en antwoorden die louter gebaseerd is op de letterlijke inhoud van de getranscribeerde formele taal”* vindt geen steun in de stukken van het rechtsplegingsdossier en kan geenszins volstaan om de concrete overwegingen in de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen of om alsnog de recente regio van herkomst aannemelijk te maken. Ook het veralgemeend en ongefundeerd betoog dat *“Geen enkel aandacht of gewicht wordt gehecht aan bepalende aspecten zoals vertaling, aanwezigheid van een tolk, haar psychische kwetsbaarheid (dat gestaafd werd door middel van een attest), het verloop van de tijd, talloze culturele aspecten (schaamte, gezagsrelaties, eergevoelens, enz.), etc. die één voor één en cumulatief een doorslaggevende impact kunnen hebben op het geheugen zowel als de weergave van beleefde feiten en daarbij mogelijks ontstane misverstanden zouden kunnen verklaren”* kan de gedane vaststellingen niet ombuigen of hier een nieuw licht op werpen. Het volstaat niet in louter algemene termen te verwijzen naar mogelijke impactvolle elementen, zonder dit verder persoonlijk in te vullen en *in concreto* aan te geven op welke wijze dergelijke elementen daadwerkelijk een verklaring kunnen bieden voor de gedane vaststellingen. Ook het enkel en alleen aanhalen van een psychische kwetsbaarheid en het louter verwijzen naar het neergelegd attest, zonder evenwel concreet in te gaan op de vaststellingen in voormeld attest en de impact van deze vaststellingen op de weergave van bepaalde feiten te concretiseren, kan niet volstaan.

4.1.7. De Raad moet vaststellen dat verzoekster thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielschema en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen

weerleggen. Het louter volharden dat verzoekster omtrent bepaalde elementen wel antwoorden heeft verschaft en dat zij verder bevraagd diende te worden over zijn regio van herkomst, doet geen afbreuk aan de hierboven gedane vaststellingen en de vaststellingen in de bestreden beslissing. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier, en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

4.1.8. Gelet op de vaststellingen, zoals opgenomen in de bestreden beslissing en in acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat: “ *Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk te hebben verbleven in het dorp Shiikh, in district Jamame, gelegen in de regio Lower Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Shiikh heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet*”. De Raad acht het motief in de bestreden beslissing aangaande het jaartal waarin Al-Shabaab de macht in verzoeksters dorp overnam als overtuigend.

4.1.9. Verzoekster voert verder nog een vrees voor vervolging aan, omwille van het gegeven dat zij als een alleenstaande vrouw, zonder een netwerk en met een buitenhuwelijks kind, dient terug te keren naar Somalië.

4.1.10. Na een zorgvuldige lezing van het rechtsplegingsdossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden profiel als alleenstaande vrouw, zonder netwerk en met een buitenhuwelijks kind, omdat:

(a) verzoekster afwijkende verklaringen aflegt omtrent het lot van haar vader, waarbij (i) zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) verklaarde dat haar vader werd vermoord, maar bij het CGVS stelde dat zij bedoelde dat ze niet weet of hij werd vermoord of is gevlucht; (ii) er hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas, zodat het evenmin geloofwaardig is dat verzoeksters vader werd meegenomen door Al-Shabaab vanwege dit vluchtrelaas; (iii) verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij niet langer over een netwerk met een mannelijk familielid zou beschikken;

(b) verzoekster bij haar vrij relaas geen melding heeft gemaakt van een vrees om te worden gestenigd vanwege een buitenechtelijk kind;

(c) de informatie die verzoekster bijbrengt over de vader van haar kind, met wie zij zou samenwonen, niet overtuigt, waarbij, (i) zij niet weet van waar uit Somalië hij afkomstig is; (ii) verzoekster niet weet waarom hij vanuit Somalië naar België is gekomen; (iii) verzoeksters verklaringen over hun relatie vaag zijn; (iv) het niet aannemelijk is dat verzoekster op geen enkel ogenblik de overweging maakte dat de vader van haar kind tot een minderheidsclan zou behoren, maar anderzijds wel verklaard bezorgd te zijn geweest nadat het kind reeds was geboren; (v) verzoeksters niets weet over de subclan van de vader van haar kind of over zijn clan; (vi) verzoekster wisselende verklaringen aflegt over de leeftijd van de vader van haar kind om dan aan te geven dat zij zijn leeftijd niet kent; (vii) dergelijke verklaringen opmerkelijk zijn, temeer omdat zij samenwoont met de vader van haar kind, zodat verzoekster geen duidelijk zicht geeft op de identiteit en achtergrond van de vader van haar kind, op wat voor relatie zij hebben en of zij al dan niet met hem gehuwd is;

(d) verzoekster kan geen dienstig antwoord geven op de vraag hoe haar familie en clan zouden weten van het feit dat zij niet met de vader van haar kind zou zijn gehuwd;

(e) op de geboorteakte van verzoeksters kind geen vader staat vermeld, waarbij verzoekster niet aannemelijk maakt waarom de vader zijn band met het kind nog niet heeft laten vaststellen;

(f) het onaannemelijk is dat verzoekster nooit eerder de optie om te huwen heeft overwogen en geen inschatting maakte van de problematische situatie, waarbij zij een relatie had met een man van een minderheidsclan waarmee zij bovendien een kind zou krijgen.

4.1.11. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoekster er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.1.12. Verzoekster volhardt dat haar vader verdwenen is vanwege de weigering om te conformeren aan het gedwongen huwelijk – zij het ontvoerd, gevlucht, dan wel gedood – doch gaat hiermee voorbij aan het gegeven dat reeds werd vastgesteld dat verzoekster haar recente regio van herkomst, en aldus de aldaar voorgehouden vervolgingsfeiten, niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad treedt de commissaris-generaal

dan ook bij dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden gebrek aan een netwerk bestaande uit een mannelijk familielid.

4.1.13. Verzoekster hekelt verder de “*eigen subjectieve verwachtingen*” die de commissaris-generaal hanteert over hoe zij zou moeten gehandeld hebben. Dienaangaande stip de Raad aan dat de ongelooftwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal noch de Raad bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoekster toe om de feiten die zij aanhaalt en waarop zij haar vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe zij evenwel in gebreke blijft. Verzoekster kan geen afdoende verklaring bieden voor de vaststellingen van de commissaris-generaal, zoals deze hierboven zijn weergegeven onder de punten (b) tot (f). Verzoekster kan niet worden gevolgd waar zij stelt dat het ontbreken van een vader op de geboorteakte inhoudt dat het kind juridisch geen vader heeft, zodat dit een bewijs vormt dat verzoekster een buitenechtelijk kind heeft en hierdoor vervolging riskeert in Somalië. Dit impliceert enkel dat verzoekster en de vader van het kind nog geen stappen hebben ondernomen om de afstammingsband vast te stellen en dat zij ook niet gehuwd zijn volgens het Belgische recht. Dit zegt evenwel niets over de mogelijkheid dat verzoekster reeds met de vader van het kind is gehuwd volgens de Somalische gewoonte/recht, noch houdt dit in dat verzoeksters familieleden of clanleden te weten zouden komen dat verzoekster niet is gehuwd met de vader van haar kind. Verzoekster slaagt er niet in de beoordeling van de commissaris-generaal aan het wankelen te brengen, dat zij geen zicht geeft op de precieze relatie met de vader van haar kind en de context waarin het kind in België verwekt zou zijn, zodat geen geloof kan worden gehecht aan de bewering dat haar zoon een buitenechtelijk kind is, waarvan haar familieleden en clanleden bovendien op de hoogte zouden zijn. De uitgebreide verwijzing en bespreking van landeninformatie waarin het risico voor een alleenstaande vrouw zonder familiaal netwerk en met een buitenechtelijk kind wordt besproken, is derhalve niet dienstig.

4.1.14. Verzoekster werd ook slachtoffer van VGV. Uit het neergelegde medisch attest blijkt dat verzoekster VGV type II heeft ondergaan, doch dat er tevens sprake is van sporen van hechtingen. De commissaris-generaal stelt in zijn beslissing dat deze vaststellingen verzoeksters verklaringen ondersteunen dat zij in Somalië VGV type III heeft ondergaan. Ter terechtzitting verklaart verzoekster slachtoffer te zijn geweest van VGV type II. De Raad betreurt dat verzoekster aan dergelijke praktijk werd onderworpen. De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer “*daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld*” en “*daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard*”, in de zin van artikel 48/3, §2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, §4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). *In casu* moet echter worden vastgesteld dat verzoekster onvoldoende klaarheid schept over de precieze omstandigheden van de reeds door haar ondergane VGV. Verzoekster heeft zo tijdens haar persoonlijk onderhoud meermaals verklaard dat zij werd “open” gemaakt – en dus werd gedesinfibuleerd – naar aanleiding van de geboorte van haar zoon op 26 april 2024 (zie NPO, p. 21-22). Deze verklaringen stroken evenwel niet met de objectieve gegevens van het neergelegde medische attest van 22 juni 2022, waarin wordt geattesteerd dat verzoekster zich reeds op 22 juni 2022 aanbood met een VGV type II. Aldus is de geboorte van haar kind niet de reden waarom zij thans “open” is. In de mate dat verzoekster, na confrontatie met deze elementen, in haar persoonlijk onderhoud haar verklaringen plots bijstelt en stelt dat zij werd geopend door de ondergane verkrachting, wijst de Raad vooreerst op de incoherente aard van haar verklaringen. Verder herhaalt de Raad dat verzoekster haar recente regio van herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt en derhalve evenmin de aldaar voorgedane vervolgingsfeiten aannemelijk maakt. Zoals de commissaris-generaal terecht stelt, biedt verzoekster aldus onvoldoende inzicht in de omstandigheden waarin het seksueel misbruik plaatsvond. Hoe betreurenswaardig ook, stelt de Raad aldus vast dat verzoekster reeds minstens aan VGV type II – met sporen van hechtingen, die volgens de commissaris-generaal wijzen op VGV type III – werd onderworpen, doch dat verzoekster reeds enkele jaren geleden werd gedesinfibuleerd en onvoldoende zicht biedt op de omstandigheden hierrond, zodat er ook niet aannemelijk wordt gemaakt dat zij bij een terugkeer naar Somalië riskeert opnieuw aan deze praktijk te worden blootgesteld. Ter terechtzitting worden ook geen argumenten opgeworpen in die zin, waarbij de Raad bovendien herhaalt dat verzoekster zelf verklaart slachtoffer te zijn geweest van de minder verregaande vorm VGV type II. In die omstandigheden is een toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet aan de orde.

4.1.15. Wat betreft de overige neergelegde documenten, treedt de Raad de beoordeling hiervan door de commissaris-generaal bij, die eenvoudig in de bestreden beslissing kan worden gelezen en waartegen verzoekster geen dienstige argumenten inbrengt.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Aangezien verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit het dorp Shiikh, in district Jamaame, gelegen in de regio Lower Juba in Somalië, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.6. In de mate dat verzoekster de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES